63ste Jaargang No. 5254 — DAGBLAD — Vrijdag 31 October 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Directeur F. J. M. Wijnekus, Hoofdredacteur Ad. Versney. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Posthus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Ramadier won de vertrouwensstemming

De Paus over de verhouding van Kerk en Staat

Discriminatie van bevolkingsgroepen moet verdwijnen in de U. S. A.

RAMADIER BLIJFT.

De Franse regering van Ramadier behaalde een meerderheid van 20 stemmen in de Nationale Vergadering, maar zelfs de medewerkers van Ramadier gaven toe, dat het kabinet spoedig gereorganiseerd zou moeten worden.

Er waren 18 onthoudingen. Men is van mening in bevoegde kringen, dat Leon Blum en Paul Reynaud in het kabinet moeten worden opgenomen. Het belangrijkste was, dat Gey Mollet, de secretaris-generaal van de socialistische partij en leider van de linkse vleugel, zijn steun gaf aan Ramadier in verzet tegen de communisten, waarmede hij en zijn volgelingen tevoren zeer bevriend waren. Dit bracht een langdurig appalaus van de middelpartijen. De communisten schreeuwden bij zijn verklaring: verrader en draaitol. Mollet riep woedend terug: „ik heb van jullie geen lesje te nemen in politieke moraal".

Mollet verklaarde nog, dat hij het Amerikaanse kapitalisme veroordelt, maar dat wil niet automatisch zeggen, dat hij daarom alles goedkeurt wat Rusland doet. Hij beschuldigde de communisten ervan, dat zij hun bevelen van buiten ontvangen.

Nadat Ramadier de vertrouwensquaestie gewonnen had, gaf het centrale comité van de communistische partij een verklaring uit, waarbij gezegd werd, dat de partij de rol van de buitenlandse reactie in de Franse binnenlandse zaken onderschat had. Men riep de Franse communisten op om nieuwe pogingen aan te wenden om de Amerikaanse partijen ten val te brengen.

Het rechtse blad 'Figaro' schreef: om de waarheid te zeggen heeft de communistische partij geen broeders noch bondgenoten. Zij heeft soms gereedschappen, die zij na gebruik breekt.

KERK EN STAAT.

Zijne Heilighei dde Paus sprak de leden van de Heilige Romeinse Rota, een der drie hoogste kerkelijke gerechthoven, toe bij het begin van het nieuwe werkjaar. De Paus ontving hen in Zijn zomerresidentie te Castel Gandolfo. Pous XII zeide, dezelfde argumenten die de tyrannieke regeringen van gisteren tegen de Kerk gebruikten tegen haar strijd ter verdediging van de Goddelijke rechten, van een rechtvaardige vaardigheid en van de menselijke vrijheid, worden heden ook gebruikt door de nieuwe wetgevers om de voortgezette arbeid van de Kerk in het belang van de waarheid en de rechtvaardigheid te bestrijden.

Het verschil van doel van Kerk en Staat sluit boven twijfel uit, dat de Kerk gedwongen wordt zich te onderwerpen aan de Staat of dat de Kerk bijna een onderdeel wordt van de Staat. Dit immers gaat geheel in tegen de natuur van beiden. Alhoewel het verschil van doel een onderwerping van de Kerk aan de Staat uitsluit, wil dat toch zeker niet zeggen dat er geen verbintenis tussen beiden bestaat en nog minder zou dit betekenen, dat er één koele en ongeïnteresseerde verhouding van onwetendheid en onverschilligheid tussen beiden moet bestaan. Hij, die de juiste leer van de verhouding van Kerk en Staat als zijnde twee volmaakte gemeenschappen zó verstaat, zou een dwaling aanhangen. Zulk een uitleg zou geen rekening houden met het feit, dat zowel Kerk en Staat hun oversprong vinden in God en dat beiden belast zijn met de zorg van de mensheid.

In sommige opzichten zijn de Kerk en Staat aan gelijk aan lichaam en ziel.

Beiden handelen tezamen op zulk een wijze, dat het psychologisch karakter van de mens op ieder ogenblik gevoeld wordt uit zijn temperament en uit zijn physiologisch uiterlijk, terwijl omgekeerd de morele indrukken, ontroeringen en hartstochten zo krachtig in de physische gevoeligheid weerspiegeld worden, dat de ziel zelfs in de lijven van het gelaat haar eigen beeld grift. Het verschil van doel van de Kerk en de Staat oefent een verscheiden en diepe invloed op beiden en op hun rechtsmacht. Het doel van de Kerk is het brengen van hemelse en eeuwige goederen Het eist van haar eliders, dat zij niet vallen in de hardheid en starheid, waarin de zuiver aardse instellingen dikwijls vervallen, omdat zij de verantwoordelijkheid vrezen of onverschillig zijn of zelfs omdat zij een verkeerd inzicht hebben in datgene, wat onderworpen is aan hun wetgeving.

Bovendien kan de Kerk in zake van beledigingen tegen het geloof en van afval, die men afleidt uit de vrijheid van het geweten, als wel in zake het huwelijk, geen neutrale houding aannemen. Dit doen de Staten met gemengde godsdienstige belijdenissen en meer nog die Staten, die gevallen zijn in ongeloof en onverschilligheid van godsdienst. De Kerk moet zich slechts laten leiden door haar uiteindelijke doel, dat door God is opgelegd.

Voordat de Paus sprak, had Monseigneur Andrea Juliian, de deken van de Rota, in een toespraak gezegd, dat het kerkelijk gerechtshof gedurende het laatste jaar op twee gronden was becritiseerd. Ten eerste dat de Kerk door het ontbinden van sommige huwelijken begonnen was met gecamoufleerde echtscheiding voor de rijken. Ten tweede, dat de Kerk weigert huwelijken te ontbinden, die menselijkerwijze niet te dragen zijn. De Paus zeide hierop, dat zulk een tegenstrijdige critiek voor zichzelf bewijst, adt het recht ligt bij hem, die becritiseert wordt.

Deze rede van de Paus is de derde van een serie, die Zijne Heiligheid drie achtereenvolgende jaren gehouden heeft en die alle drie de verhouding van Kerk en Staat behandelden met de bijzondere nadruk op het gezag dat ieder heeft. De eerste rede was in 1945, waar de Paus sprak over de oorsprong en het doel van de Kerk en haar gerechtshoven. In de tweede toespraak ontkende Zijne Heiligheid de Paus het lekengerecht het recht om huwelijken te ontbinden en verkaarde de Paus, dat de leer van de vrijheid van geweten beperkt werd door de waarheid des Geloofs, die onfeilbaar door God was geopenbaard.

AMERIKANEN MOETEN REIZEN.

Senator Arnen Brewster, Republikein van Marine, zeide op de jaarlijkse Vergadering van de interamerikaanse Federatie van automobielclubs, dat de Verenigde Staten buitenlandse reizen moeten aanmoedigen. Brewster voegde er aan toe, dat de Verenigde Staten een groot deel van de milliarden dollars, die ze nu in leningen en geschenken aan buitenlandse landen geeft, op andere wijze zou kunnen besteden door haar burgers aan te raden buitenlandse reizen te maken.

De uitgaven van de Noordamerikaanse touristen zouden de andere landen ten zeerste kunnen helpen. Hij vroeg de belasting van 15% op reizen naar het buitenland af te schaffen en eveneens dat de 200 dollars, die de burgers uit het buitenland kunnen terugbrengen, te verhogen. Hij stelde voor interamerikaanse touristenkaarten in te voeren, zodat de Noordamerikaanse toeristen de nabuurlanden kunnen bereizen zonder buitengewone formaliteiten. De vervoersbelasting, waarnaar Brewster verwijst, werd reeds op buitenlandse reizen afgeschaft met uitzondering van reizen naar het Caraibisch gebied, Centraal Amerika, Mexico en Canada. Brewster besloot met te zeggen, dat in de 20 jaren voor wereldoorlog II de Noordamerikaanse toeristen acht milliard dollars in het buitenland besteedden.

GELIJKE BURGERRECHTEN IN DE U.S.A.

Het door Truman benoemde comité voor de burgerlijke rechten stelde voor, dat het rasonderscheid nu uit het Noordamerikaanse leven moet verdwijnen.

Het comité, dat gepresideerd wordt door Charles Wilson, de president van de 'General Electric Company', deed 35 aanbevelingen op het gebied der burgerlijke rechten. Het comité drong er opaan, dat er federale wetten komen tegen het lynchen en tegenover verkiezingen, die afhangen van het betalen van belasting. Ook eiste het wetten voor eerlijke arbeidspractijken. Deze voorstellen brachten reeds vroeger een bittere strijd in het Congres. Het comité beval het Congres en de wetgevende lichamen der onderscheidene Staten aan afscheiding en minachting gebaseerd op ras, kleur, geloof of nationaliteit op zulke plaatsen als treinen, bussen, scholen, hospitalen, theaters, hotels en restaurants, alsook in het leger en in het particulier bedrijf uit de wet te schrappen. Het comité stelde voor, dat de Staten de beperkende bepalingen zouden schrappen, waarbij bezitters van eigendommen zichzelf verbinden om niet te verkopen of te lenen aan ongewensten.

Het comité zeide, dat deze maatregelen en vele anderen nodig zijn om de Verenigde Staten nader te brengen tot de verwezenlijking van de Amerikaanse opvatting van vrijheid en gelijkheid. Wij hebben een waarborg nodig, dat iedereen dezelfde rechten heeft onverschillig wie hij is, waar hij leeft of wat zijn ras, godsdienst of nationaliteit is. Het comité vroeg om de federale wet te veranderen ter beëindiging van rasonderscheid in de zone van het Panamakanaal en in het leger. De federale en Staatswetten moeten zodanig herzien worden, dat de vier essentiële rechten gewaarborgd zijn en wel het recht op veiligheid van de persoon, het recht op het burgerschap en zijn voorrechten, het recht van vrijheid van geweten en uitdrukking en het recht op gelijkheid der kansen.

Nadat Truman het rapport ontvangen had, verklaarde hij, dat hij het plan had het met grote zorg te bestuderen en raadde iedereen aan zulks ook te doen.

Het rapport zeide, dat de federale hoofdstad Washington zelf een voorbeeld was van rasonderscheid. Dat blijkt o.a. uit de houding van het publiek tegen kleurlingen. Er bestaat discriminatie ten aanzien van de Mexicanen in het Zuidwesten der Verenigde Staten en van de Puertorikijnen in New York. Tot slot zeide het rapport, dat discriminatie en onderscheid ten aanzien van minderheden een terugwerkend effect had op de betrekkingen van de Verenigde Staten met Zuid-Amerika.

DORP MOET ONTRUIMD WORDEN.

De 'Frankfurter neue Presse' berichtte, dat de Sovjet-autoriteiten opdracht hebben gegeven het dorpje Marienberg in het Ertsgebergte bij de Tsjechoslowaakse grens te ontruimen. De bevolking bestaat uit 7000 personen. In het dorpje zullen 16.000 Duitse mijnwerkers worden ondergebracht, die daar in de buurt Uraniet ontginnen.

MANOEUVRES BIJ PALESTINA.

De Syrische regering zeide, dat morgen legermanoeuvres zullen gehouden worden in de buurt van El Yunitra en Baniyas nabij de Noordelijke grens van Palestina. Het zal de grootste zijn, die het Syrische leger ooit hield.

GEEN RUIMTE.

Het communistische blad L' Humanité maakte een verontschuldiging tot zijn lezers, omdat het de ruimte, gewijd aan aanvallen op de Verenigde Staten, verminderde. Het zeide, dat ongelukkigerwijze in deze dagen de ruimte daarvoor zeer beperkt is, omdat deze besteed moet worden aan het publiceren van politieke gebeurtenissen.

POOLSE SCHRIJVER OVER MIKOLAJCZYK.

Tadeusz Norwid, een Poolse schrijver, zeide dat hij en bijna alle vrije Poolse onderdanen die in stockholm vertoeven, aannamen dat Mikolajczyk door de Russische politie ontvoerd werd gedurende zijn reis naar Poznan. Dit geschiedde zonder kennis der Poolse autoriteiten. Norwid, die de schrijver is van „Een land zonder Quisling", zeide dat bijna alle belangrijke politieke arrestaties in Polen uitgevoerd werden door een Russische geheime politie, die onafhankelijk te werk ging.

Hij zeide: „Mikolajczyk is een te belangrijk figuur voor de Russen om over te laten aan de Poolse autoriteiten.

Een Pools bericht meldde, dat Mikolajczyk zijn moeder ging opzoeken in Poznan, maar ik weet dat hij, noch zijn vrienden, ooit te Poznan aankwamen. Ik geloof ook dat hij Polen nooit verlaten heeft, en dit is ook de mening van alle vrije Poolse onderdanen in Stockholm.

PRESIDENT PERON TERUG.

Persoonlijk contact met naburige hoogheden.

Uit Buenos Aires bereikt ons het bericht dat president Peron teruggekeerd is van zijn reis naar de noordelijke grens van Argentinië, alwaar hij verschillende ontmoetingen had, o.a. met Enrique Hertzog en Higinio Morinigo, resp. presidenten van Bolivia en Paraguay.

Het doel van de reis van Peron was om persoonlijk de buitenlandse politiek van Argentinië te gaan toelichten aan de presidenten der naburige republieken.

President Peron, vergezeld door zijn vrouw en raadgevers, verliet om 1120 uur het jacht en werd van harte welkom geheten door de vice-president J. Hortensio Quijano de leden van het kabinet en andere hoge autoriteiten van het gouvernement. President Peron nam toen plaats in zijn privé wagen en vertrok huiswaarts. Het af te leggen traject naar de residentie van de president te Buenos Aires, bedroeg 25 mijl.

het nieuws van vandaag

Ramadier won de vertrouwensstemming met een meerderheid van 20 stemmen en 18 onthoudingen. Het was op zijn kantje af en men voorspelt, dat het kabinet binnen een maand zal moeten aftreden of geheel hervormd zal moeten worden. De communisten verklaarden, dat zij de invloed van het buitenland in de binnenlandse aangelegenheden van Frankrijk onderschat hadden en zij riepen de Franse burgers op alle pogingen in het werk te stellen om het Amerikaanse imperialisme te verslaan. Uit het kamp van De Gaulle kwam geen enkel commentaar.

Zijne Heiligheid de Paus hield een toespraak bij het begin van het nieuwe werkjaar van de Romeinse Rota. De Paus wees op de wisselwerking, die er bestaat tussen Kerk en Staat en vergeleek beiden met de verhouding van ziel en lichaam. Kerk en Staat hebben beiden hun afgebakend gebied, maar omdat beiden met de mens te maken hebben en beiden hun oorsprong vinden in God, kunnen zij niet onverschillig naast elkaar staan.

De deken van de Romeinse Rota klaagde erover, dat aan de ene kant de Kerk het verwijt krijgt, dat zij gecamoufleerde echtscheiding toelaat en aan de andere kant ervan beschudigd wordt, dat zij huwelijken niet ontbinden wil, die menselijkerwijze ondragelijk zijn. De Paus gaf het wijze antwoord, dat juist de tegenstrijdigheid der beide beweringen bewees, dat de Kerk de rechte weg bewandelt.

Inderdaad hoort men nog veel deze beschuldigingen, doch niets is minder waar. De Kerk ontbindt nimmer een huwelijk tenzij met uitzondering van het Paulinisch voorrecht, waar het gaat om het behoud van ziel en zaligheid. De kerkelijke rechtbankeno nderzoeken slechts of de voorwaarden, waarbij een huwelijk gesloten werd, wel zodanig waren, dat er sprake was van een geldig huwelijk. Dit is uiteraard meestal een zeer moeilijke en tijdrovende zaak. Armoe en rijkdom spelen hierbij geen rol. Dikwijls ook is de uitspraak afhankelijk van zeer subtiele zaken o.a. morele dwang op een der partijen enz. Geen wonder, dat er dan ook veel praatjes in omloop kunnen komen, temeer omdat men zich helemaal niet verdiept in de gang van het proces, maar slechts let op de uitspraak.

Ieder katholiek weet, dat de Kerk geen huwelijk kan ontbinden en iemand, die om de Kerk te bedriegen de lange weg van bedrog en leugen wil volgen om een uitspraak van de hoogste Kekelijke Rechtbank valselijk los te krijgen, is een dwaas. Hij kan dan beter de andere helft naar huis sturen. Voor zichzelf weet hij, dat zijn huwelijk niet ongeldig is verklaard en alle gevormen moeite maakt hem niet vrij in zijn geweten. Om deze reden alleen heeft bedrog bij deze kerkelijke instanties totaal geen zin.

In de Verenigde Staten werd aan Truman een rapport overhandigd voornamelijk met het doel rasdiscriminatie tegen te gaan en ieder onderscheid tussen de bevolkingsgroepen weg te nemen. Het comité, dat het rapport samenstelde, was van mening, dat het nu tijd werd, dat de Verenigde Staten zullen gaan leven volgens hun idee van de vrijheid. Ook hier is het weer theorie en practijk zijn lang niet altijd gelijk Truman beloofde het rapport naarstig te bestuderen en raadde dit ook anderen aan.

Om het begeerd bezit van Italië

Het koloniaal gebied als lokmiddel

Het is een feit van meer dan gewone betekenis, dat de Italiaanse Minister van Buitenlandse Zaken, Graaf Carlos Sforza, zich momenteel in Londen ophoudt en visites aflegt bij vooraanstaande politici van het Britse Ministerie van Buitenlandse Zaken. Het is een feit van meer dan gewone betekenis, omdat dit bezoek plaats vindt op een tijdstip, waarin Europa voor belangrijke beslissingen komt te staan. Wij doelen hier op een doelbewust streven van een zekere mogendheid, die in de Balkan als springplank toch vooral haar invloed tracht te consolideren, anderzijds uit te breiden. Deze uitbreiding gaat onmiskenbaar in een richting, welke niet bepaald de sympathie van Engeland en de Verenigde Staten kan wegdragen. Rome, zetel van de allerhoogste waardigheidsbekleder van het kerkelijk gezag, heeft meer dan eens voor hetere vuren gestaan, maar de bij herhaling terugkerende stakingen, die steeds toenemende onrust onder grote bevolkingsgroepen, die door holle leuzen en phrasen en voze propaganda niet meer tot politiek denken in staat zijn, het tekort aan deviezen en dus ook tekort aan de allernoodzakelijkste benodigdheden; dit alles dreigt Italië een positie te geven, die voor zich zelf en voor anderen — wij denken aan Engeland en de Verenigde Staten — hoogst precair kan zijn.

Moet het bezoek van de Italiaanse Minister van Buitenlandse Zaken zo niet al gezien worden als een teken van Italië om zich aan te sluiten tot het Westen, speciaal in de laatste besprekingen met de Engelse autoriteiten is een Brits-Italiaanse alliantie onderwerp van bespreking geweest. Ook Winston Churchill, die de Italiaanse graaf ontvangen heeft, zal wellicht bij graaf Sforza nogmaals de wenselijkheid van de Verenigde Staten van Europa, bepleit hebben. Maar in deze sombere wereld van wantrouwen en vijandschap zal de stem van Churchill nog wel als een eenzaam roepende in de woestijn blijken te zijn en van een eenheid, valt nog weinig te bespeuren.

Bij de verkiezingen om de fel — betwiste zetels in de gemeenteraad van Rome is — evenals vorig jaar — het volksblok (communisten, versterkt met linksgeoriënteerde Nenni-socialisten en andere linkse groeperingen) met de meeste stemmen uit de bus gekomen. De Christen democraten boekten een winst van meer dan 100.000 stemmen.

Hoewel het slechts de verkiezing van een gemeenteraad betrof — zij het daarom dan ook niet minder hartstochtelijk gevoerd — zien wij in deze stemmen uitslag een afspiegeling van de verhoudingen in Italië, waarin, vooral met het oog op de in Maart a.s. te houden algemene verkiezingen, belangrijke aanwijzingen vervat kunnen zijn voor de nieuwe toekomstige politieke status van Italië.

Deze status vooral interesseert enerzijds Engeland en de Ver. Staten, ter andere zijde Moskou in hoge mate.

En er is Washington en Moskou veel aan gelegen om de gunst van het Italiaanse volk te winnen.

Daardoor worden de Italianen de concessies telkens op een presenteerblaadje thuis - bezorgd. Italië speelt daarbij een rol van de croupier, die aan de roulettetafel de oogst naar binnenhaalt. De inzetten van de spelers zijn hoog; het lot der oude Italiaanse koloniën (Abessinië uitgezonderd) was lange tijd onzeker. Engelnd, Amerika en de Sovjet Unie, de Verenigde Volken zelfs zijn er aan te pas gekomen om van deze gebiedsdelen maar mandaten te maken. Abessinië en de Arabische Liga hoopten, dat zij flinke brokken zouden krijgen toebedeeld. Maar in dit spel van geven en nemen, staat voor ons de conclusie reeds bij voorbaat vast. In de Italiaanse dagbladen wordt er zelfs openlijk op gezinspeeld dat Italië namens de Verenigde Volken de beheerder wordt van het grootste gedeelte van zijn oud bezit.

En Moskou, nòch Londen en Washington zullen, om de gunst der Italianen ter wille, zich verzetten tegen een dergelijke procedure.

Amerika is zelfs nog een stap verder gegaan, Truman is bereid afstand te doen van het part der Italiaanse oorlogsvloot, dat hem bij het vredesverdrag was afgestaan.

In concreto komt dit neer op een charmante chantage, dat bij de Russen een masker is voor hun ware bedoelingen. Uiteindelijk het omver werpen van de regering van De Gasperi.

En Washington weet wat dit betekent. Ook Italië schijnt dit te beseffen en in die geest moet men dan ook het bezoek zien van de Italiaanse Minister van Buitenlandse Zaken van zijn collega Bevin.

De Italiaanse pers spreekt slechts van een informatief bezoek. Moskou zwijgt grimmig. Wat is nu de volgende zet?

Allerheiligen — Allerzielen

Deze twee woorden Allerheiligen en Allerzielen, die wij in één adem noemen en die zo'n wonderbaren weerklank vinden in onze zielen, behoren tot de accoorden, die in hun golfwijdte en in hun innerlijken rijkdom slechts mogelijk zijn in het enige kunstwerk der kerkelijke liturgie. Want daarin ligt opgesloten heel de hemel met al haar zaligheden, die geen oog gezien, geen oor gehoord heeft en zoals ze in geen mensenhart zijn opgekomen...... en tegelijkertijd ook al het leed en lijden dezer wereld, het droevig afscheid van onze dierbaren, de wreede dood waaraan wij niet kunnen ontkomen en die noch door de ontwikkeling der beschaving noch door de ontwikkeling der moderne techniek uit de wereld gebannen kan worden. Hoe heerlijk bloeien de palmen in de tuin van het Eeuwige Leven: „fier wuiven zij heur brede bladeren om de moeizaam verwonnen zegen, en de cypressen en de wilgen treuren, vol medelijden heur hoofd neigend over het leed der mensen die bij de groeve achterbleven.

De klank van Allerheiligen en Allerzielen is de melodie van den echten christen het meest geëigende lied van wat sterfelijk en onsterfelijk is, dat hemel en aarde verbindt, het menselijke met het goddelijke verenigt, het is de uitdrukking van de ongekende diepte en hoogte van den christelijken godsdienst. De grote kunst van dit gehele leven is zijn rekening te vereffenen met de dood want daaraan kan niemand ontkomen. En al bouwen wij onze kerkhoven nog zover buiten de kom van onze steden, we moeten er toch eenmaal heen.

Op de graven der katholieken staat het kruis en ieder christenmens voelt dat daaraan de dood verwonnen werd. Heilige woorden brengen het in zijn herinnering: Ik ben het Leven en de Verrijzenis...... Zeker, ook hier blijft de droefheid bestaan. Want het christendom heeft een open oog voor de diepe nood van ons menselijk bestaan. Het kant ook wenen bij de graven van zijn dierbaren, zoals Christus treurde bij de dood van zijn vriend Lazarus.

Maar het legt balsem in zijn tranen, werkelijke troost en bevrijding. Het graf van een christenmens is slechts een rustplaats en de dood als een zachte slaap ...... Het dochtertje is niet dood, maar het slaapt.

Men behoeft nog niet tot een of andere bepaalde godsdienstige richting te behoren, om te onderschrijven, dat de dood het beslissende ogenblik is in 's mensen leven. Ieder ogenblik kan de dood ons overvallen, want hij komt als een dief in de nacht. Hij is heer en meester over de tijd en alle arbeid is aan hem onderworpen. Onze moderne dichters en schrijvers verheerlijken zo gaarne hun evangelie der levensvreugde, maar wanneer komt de onmacht van deze levensbeschouwing pijnlijker tot uiting, dan wanneer er sprake is van de dood? En wanneer blijkt de lafhartigheid van de moderne mens duidelijker dan wanneer hij vlucht voor zijn eigen nood'ot? Hij neemt zijn toevlucht tot een levensverzekering, die ook in het licht der christelijke levensopvattingen zeker haar goede zijde en recht van bestaan heeft, maar van het standpunt van heel veel moderne mensen eenvoudigweg een uitdaging en een bespotting zijn van de dood.

Zij denken dat zij met de dood afgerekend hebben, als zij zich een levensverzekering hebben afgesloten. Ja, we leven tegenwoordig in een tijd, nu er zoveel millioenen doden op de slagvelden rusten en iedere nieuwe dag ons vertelt van moord en revolutie en van duizend andere levensgevaarlijke dingen, dat men zou gaan denken, dat de dood alle betekenis verloren heeft.

Allerheiligen — Allerzielen. De grootste aardse smarten en de grootste hemelse vreugden ontmoeten elkaar op deze dag. Een eenvoudige Carmelites, een vroom zustertje, ik geloof dat ze nog leeft, heeft ergens eens gezegd toen men dacht dat ze ging sterven en iedereen verwonderd was over haar opgewektheid: „Christus heeft me gewoon gezegd: Mijn kind ik neem je op mijn arm. Let op, sluit voor een wijle je ogen. Doch zodra gij uw oog weer opslaat is alles zo wonderbaar schoon..."

Zoals ik reeds zeide, zij was een Carmelites en niet eens lid van het ziekenfonds......

En de laatste groet aan het leven van Gods lieven heiligen Franciscus luidde: „Geloofd zijt Gij Heer, voor onze broeder de lichamelijke dood, waaraan geen levend mens ontkomen kan.

Wee degene die in dood-zonde sterft. Zalig zij die Uw Allerheiligste wil hebben vervuld, want de tweede dood kan hen niet schaden!"

GETROUWD

Johannes Bruinsma

en

Eugene Williams

Aruba 25 October 1947.

San Nicolaas

Getrouwd:

G. CH. TER HOEVE

EN

M. J. M. KEIZER

Corn. Schellingerlaan 7
Zeist — Nederland.

Volstrekt eenige kennisgeving.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Earl Carroll Sketchbook", Vrijdag en Zaterdag 7 en 9 uur, Zondag 8.30 p.m.; „Ik ben een voortvluchtige", Zondag 10.30 a.m.; „Under Texas Skies", Zondag 4.30 uur; „The Phanton Rider", Zondag 6.30 uur.

ROXY: „Miracle on 34th street," Vrijdag 7 uur, Zaterdag 9 p.m. en Zondag 6.30 p.m.; „The strange love of Martha Ivers", Vrijdag 9 uur, Zaterdag 7 p.m. en Zondag 8.30 p.m.

CINELANDIA: „The Ghost and Mrs. Muir", Vrijdag 8 p.m., Zaterdag en Zondag 8.30 p.m.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 2 November as. waargenomen door Zuster Poils, Rustoord, Groot Kwartier, telefoon 5172.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 31 October as. worden waargenomen door: Botica Juliana (Punda-, Julianaplein 6, tel. 2400 en Botica del Pueblo (Otrabanda), Bredestraat 82, tel. 2218 en van 1 November tot en met 7 November door: Botica Excelsior (Punda) Heerenstraat 4, tel. 2004 en Botica Emma (Otrabanda) Breedestraat 159, tel. 1636.

GENEESKUNDIGEN DIENST.

De Dienst in het Stadsdistrict wordt waargenomen: vanaf Zaterdag 1 November 6 ure n.m. tot Zondag, den 2 November 8 ure n.m. door den Gouvernements-Geneeskundige: M. Taytelbaum, arts Zwaan No. 28; tel. 2395.

De dienst van de C.P.I.M. wordt waargenomen van 1 tot en met 3 November door Dr. T. H. Ansingh, tel. 697; bij geen gehoor tel. 289.

SYNAGOGEDIENSTEN.

Synagoge, Mikvé Israël, Columbustraat.

Te 16.30 uur: Jeugdbijeenkomst, te 18 uur: Avondgebed.

San Nicolaas Aruba:

De H. Missen zijn om 5.00 am.; 6.30 am. 7.45 am. Kindermis; 9.00 am. Hoogmis; 7.00 pm. Lof.

SANTA ROSA: Korfbal K.S.C.: K.J.M. Groot Kwartier vs. Velok, Zondag 10 a.m.

CUROM:

Vrijdag 31 October:

18.30 Kinderuitzending (N): 18.50 Uitzending in het Papiament; 19.20 Prot. Kerkdienst t.g.v. Hervormingsdag; 20.00 Nieuws; 20.15 Hollandse wijsjes; 20.30 Zuigelingenzorg door Zuster C. J. van Meggelen; 20.45 Portuges ensemble o.l.v. J. dos Santos; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 l'heure violette: 21.55 nieuws.

Zaterdag 1 Nov.:

13.05 Lunchmuziek; 13.30 Nieuws; 13.45 15 minuten met Marcel Gazelle; 18.30 Muzikale uitzending voor de Jeugd (P); 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het papiament; 19.35 De band van de week; 20.00 Nieuws; 20.15 Uitzending voor en door de strijdkrachten; 20.45 Men vraagt, wij draaien; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 Requiem-mis van Mozart; 22.25 nieuws.

Zondag 2 Nov.:

Allerzielen

9.00 Katholieke kerkdienst, omlijst door orgelmuziek; 10.30 Zondagmorgenmelodie; 11.30 Protestantse morgenwijding; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Lunchmuziek; 18.30 Uitzending voor de Protestantse jeugd; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Operettemuziek; 20.00 Nieuws; 20.15 Licht Klassieke muziek; 20.30 Caraibisch overz.; 20.45 Master's Music Room; 21.30 Varieté; 21.55 nieuws; Causerie voor de Curom (20 min.) (Piet Baker).

Maandag 3 Nov.:

12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Master's Music Room.

SPORT

Zondag 26 October:

De Ster handhaafde zich en zond de Stormvogels met een 3—0 nederlaag naar huis.

D.S.V. van Santa Rosa wist Dos Caminos met 4—0 te verslaan.

COMPETITIE PROGRAMMA

2 November:

3. uur: D.B.O. — Ecuador (winnE)

4.30: Republiek — De Ster (Winn G)

9 November:

3 uur D.S.V. — winn. E (winn. H.)

16 November

4 uur: Finale winn. G. — H.

Leden lijst.

De verenigingen worden er aan herrinnerd om hun ledenlijst als nog in te sturen.

Contributie.

Niet alle verenigingen hebben hun contributie over October al betaald.

Baseball.

Sithoc wist Quisquea met 9—8 te verslaan op 26 October.

Korfbal.

Bito. K.J.M. 2—0

Bij deze wedstrijd werd de Eerw. Soeur Hoveria gehuldigd.

Zondag 2 November a.s.

10 u v.m. Baseball:

Crillollos — Los Tigres. (ved A)

Voctbal:

D.D.S. — Feyenoord (Veld B.)

3 u. n.m. Ecuador — D.B.O

4.30 n.m. Republiek — De Ster.

Nieuws van Overal

VLIEGTUIGEN IN HET GEVECHT.

Walter Muson seinde uit New Dehli dat hij uit militaire bronnen vernomen had dat de Indische strijdkrachten gevechtsvliegtuigen in de strijd gingen gebruiken, in een poging om de drietallige invasie van Pakistan, welke Srinagar, de hoofdstad van Kashmir bedreigde, tegen te houden. De bronnen wisten te vertellen dat het gebruik van gevechtsvliegtuigen het enige middel was de indringers tegen te houden.

De Indische troepen die 2.000 man sterk geschad werden, waren slechts voorzien van machinegeweren en mortieren, terwijl de Pathan bende, die grotere sterkte was, gewapend was met houwitsers, berg kanonnen en mortieren.

DUITSERS LEREN HET NOOIT AF.

Uit een rapport van de Duitse bestuurscommissie blijkt dat de Duitsers in de Ver. Staten een verborgen saldo van 30 millioen dollars als reserve na de mislukking van de oorlog hadden aangelegd. Voorts is gebleken dat negen ondernemingen op industrieel gebied in Turkije, Zwitserland en Zuid-Amerika onder Duits beheer staan.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: C.P.I.M.

Vrijdag, 31 October.

Telegram Afdeling: tel. 307 na 23 uur A. R. Th. Henze, tel. 462.

Personeel Afdeling: W. Lambij, Mauritslaan 15, tel. 330.

Materialen Afdeling: P. Berends, Julianadorp 10 (oud), tel. 720.

Geneeskundige dienst: 1 November 147 (12.30), 3 November 1947 (7.30): Dr. Ansingh, tel. 697.

C.S.M.

Rederij: A. de Troye, tel. 724.

Scheepsagentschap: 8 — 23 Office, tel. 458 — 551; 23 — 8 J. H. Allebé, tel. 288.

Dok Afdeling: D. J. Egge, tel. 821.

BILJARTVERENIGING „HOLLAND"

Maandag 3 November 1947: A Klasse: 8.00 uur Treling Jr. — Koetsveld; Arbiter en Schrijver: Treling Sr. en Duits; 8.45 Treling Sr. — Duits; Arbiter en Schrijver Treling J. en Koetsveld; 9.30 de Freitas — Koetsveld; Arbiter en Schrijver van Pelt en Willekes; 10.15 Van Pelt — Willekes; Arbiter en Schrijver de Freitas en Koetsveld.

Donderdag 6 November 1947: B.-Klasse: 8.00 uur Pols — Wilfert; Arbiter en Schrijver Herwig en Hermans; 8.45 Herwig — Hermans; Arbiter en Schrijver Pols en Wilfert; 9.30 Schijf — Vos; Arbiter en Schrijver Kraayeveld en Snaayer; 10.15 Kraayeveld — Snaayer; Arbiter en Schrijver Schijf en Vos.

Vrijdag 7 November 1947: C-Klasse: 8.00 uur Koger — Vermolen; Arbiter en Schrijver Van Dijk en Korevaar; 8.45 Van Dijk — Korevaar; Arbiter en Schrijver Koger en Vermolen; 9.30 Mobach — Bruijne; Arbiter en Schrijver Boonstoppel en Dommisse; 10.15 Boonstoppel—Dommisse; Arbiter en Schrijver Mobach en Bruijne.

PROTESTANTSE GEMEENTE EMMASTAD.

Vrijdag, 31 October, des avonds om 8 uur, herdenking Kerkhervorming. Sprekers Ds. van Enk en s. Karres. Deze dienst wordt gehouden in de kerk aan de Schotegatweg. Medewerking van het kerkkoor. Zondag, 2 November, des ochtends ob 9.30 uur Jeugddienst „Eutychus zat in de vensterbank". Des avonds om 19.30 uur kerkdienst. Voorganger Ds. Karres.

UITSLAG LOTING AF TE LOSSEN OBLIGATIES VAN DE „3% OBLIGATIELENING 1943"

De Administrateur van Financien maakt hierbij bekend dat bij de op de 23ste October 1947 gehouden derde uitloting van

"f. 1.000.000,— 3%

Obligatielening 1943" de volgende obligaties zijn uitgeloot.

Coupures Serie „A" van f 100,—					Coupures Serie „B" v. f. 1000.—	
nos.	340	tot	en	met 349	no.	5034
"	440	"	"	" 449	"	5044
"	510	"	"	" 519	"	5051
"	580	"	"	" 589	"	5055
"	1420	"	"	1429	"	5142
"	1580	"	"	1589	"	5158
"	1660	"	"	1669	"	5166
"	1740	"	"	1749	"	5174
"	1860	"	"	" 1869	"	5186
"	1870	"	"	" 1879	"	5187
"	2240	"	"	" 2249	"	5224
"	2250	"	"	" 2259	"	5225
"	2470	"	"	" 2479	"	5247
"	2560	"	"	" 2569	"	5256
"	2700	"	"	" 2709	"	5270
"	2840	"	"	" 2849	"	5284
"	3120	"	"	" 3129	"	5312
"	3290	"	"	" 3299	"	5329
"	3300	"	"	" 3309	"	5330
"	3330	"	"	" 3339	"	5333
"	3430	"	"	" 3439	"	5343
"	3750	"	"	" 3759	"	5375
"	4050	"	"	" 4059	"	5405
"	4090	"	"	" 4099	"	5409
"	4190	"	"	" 4199	"	5419
"	4480	"	"	" 4489	"	5448
"	4590	"	"	" 4599	"	5459
"	4740	"	"	" 4749	"	5474
"	5000	en 1		t/m 9	"	5500

De uitgelote obligaties kunnen van 1 December 1947 af à pari worden ingwissled op alle kantoren van de Gouvernements Ontvanger.

De aandacht wordt erop gevestigd, dat boven bedoelde uitgelote obligaties van 1 December 1947 af geen rente meer dragen en ingeleverd moeten worden voorzien van alle nog niet vervallen coupons.

De plv. Administrateur van Financien.

SCHOLTEN.

BEKENDMAKING

De Raad voor Rechtsherstel maakt hierbij bekend, dat de Effectenregistratie tot een nader te bepalen datum is uitgesteld.

Curaçao, de 30e. October 1947.

CURACAOSCHE BANK.

Van regen, water en Arubaansche afscheiding.

Nieuwe leden in Staten.

De sfeer van de gisterenavond gehouden statenvergadering werd gekenmerkt door gulle hartelijkheid en vriendelijkheid. Zo nu en dan een steek onder water, maar dat deed niets af aan de gemoedelijkheid, waarmede de leden elkander bejegenden. Misschien dat de oorzaak daarvan gelegen is in het feit dat de pas beëdigde leden, de heren J. E. Irausquin, Vromans en mr. v. d. Meer, hun eerste entree maakten en dus deze vergadering meer een officieel cachet droeg. Feit evenwel was, dat de avond van gisteren getuigde van opgewektheid.

In opgewekt tempo werden de ingekomen stukken behandeld, en het ontwerp „landsverordening" werd er doorgehamerd en reeds zouden we op straat gestaan hebben, ware het niet dat de heer Irausquin een maiden-speech hield, waarin hij enerzijds de voorzitter van het Statencollege, de heer E. A. Römer hartelijk dank bracht voor de tot de nieuwe leden gerichte woorden van welkomst, anderzijds de gelegenheid vond zijn politiek standpunt uit een te zetten.

Afgevaardigde Irausquin vond het een ernstig punt van overweging of hij zijn functie als statenlid zou aanvaarden, tenslotte heeft het algemeen belang op de politieke weegschaal de schaal doen overhellen naar de zijde van het aanvaarden dier functie en als zodanig verzekerde spr. de vergadering, dat hij zijn beste krachten zou beschikbaar stellen om in eensgezinde harmonie met de andere staten leden de belangen van dit statendeel te behartigen.

De heer Irausquin ontveinsde niet dat er vele moeilijkheden waren, maar deze zijn van ondergeschikt belang als we het uiteindelijk doel maar voor ogen blijven houden.

Hierna ging spr. over op Aruba en voelde zich als Arubaans lid gedrongen om een en ander over Aruba naar voren te brengen. Hij moest dan constateren dat weinig of niets is terecht gekomen van de Koninklijke Boodschap van 6 December 1942.

Deze boodschap werd door spr. geïnterpreteerd in de veelzeggende leuze: „Aruba, baas in eigen huis".

Reeds vijf jaren zijn nu, na die rede van H. M. de Koningin verlopen, maar Aruba verkeert nog steeds in het onzekere. Alles is in staat van voorbereiding, maar het duurt te lang en dit tempo houdt geen gelijke tred met de gerechtvaardigde verlangens van Aruba.

De afgevaardigde merkte voorts nog op dat er een beweging was, die Aruba los van Curaçao wilde hebben.

Of die beweging groot was of klein, hij wist het niet, maar de beweging was er en deze zou nimmer ontstaan zijn, indien Nederland en Willemstad meer begrip aan de dag hadden gelegd voor Aruba. Spr. wilde in deze eerste vergadering niet onaangenaam zijn, maar als we er over praten, moeten we er ook geen doekjes omwinden.

Scherp hekelde de heer Irausquin — zich speciaal richtend tot het Curaçaos landsbestuur — de door Willemstad gevoerde voogdijpolitiek, die wel tot separatistische gedachten prikkelt en vergeleek de gezaghebber van Aruba als een aan handen en voeten gebonden man, die in feite slechts een automaat was

Spr. vroeg zich af waarom de plaatselijke Arubaanse geschillen niet plaatselijk konden worden afgedaan en waarom steeds departementale inmenging? Neen, deze grief richt zich niet tegen de Curaçaose bevolking, maar tegen het bestuur. Hij besloot zijn rede — die zo nu en dan door de publieke tribune met applaus werd onderbroken — met de wens dat het Staten college de redelijkheid van deze eisen zou inzien en hem zou steunen bij zijn arbeid.

Hierna sprak mr. S. W. v. d. Meer enkele woorden van dank, maar wilde zich vooralsnog van een geloofsbelijdenis onthouden.

De heer E. Jonckheer toonde zich een waar politieke vreemdeling toen hij zich afvroeg of Aruba werkelijk onder zo'n koloniale druk verkeerde, (wij merkten op, dat het woord „koloniaal" nimmer door de heer Irausquin gebruikt werd — Red.) maar spr. was dankbaar voor de klare woorden die daarover gesproken zijn.

Dat Aruba eigen baas op eigen erf wilde zijn, zonder inmenging van buiten, voorwaar, de heer E. Jonckheer had er alle sympathie voor.

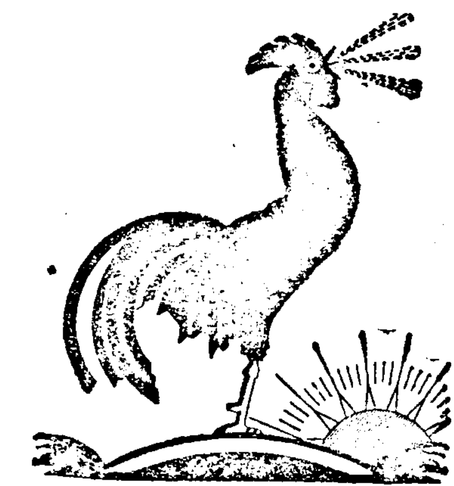
Frapper, c'est frapper toujours, aldus dacht dr. P. H. Maal en wierp nog een balletje op over de slechte watervoorziening hier op het eiland. Hij schilderde in parlementaire plastiek hoe na vijf uur de Curaçaose bevolking om de badkuip was verzameld om te wachten op de zegen van boven.

Spr. deed een beroep om althans de ziekenhuizen en hotels voor de gehele dag van water te voorzien, ook brak hij een lans voor de landswater voorziening om langs kunstmatige weg regens te gaan verwekken. Een bom geworpen op windstille dagen of andere technische proeven, aldus dr. Maal, — die tevens onthulde zelf gedurende dertien jaar met soortgelijke proeven geëxperimenteerd te hebben — zullen wellicht verbetering kunnen brengen en de kosten daaraan verbonden, ƒ 5.000. per proef, mogen geen bezwaar zijn. Voorts verzocht hij de Staten de belofte — nu anderhalf jaar geleden gedaan — in te lossen en de veldwachters de hun toegezegde ƒ 50.— per maand uit te betalen.

De heer H. Eman ondersteunde de klachten van de heer Irausquin, maar rectificeerde hem in zo verre, dat deze beweging van „Aruba los van Curaçao" een sterk gefundeerde partij was, ook spr. accentueerde dat de beweging niet gericht was tegen de Curaçaose bevolking, want hier geldt het spreekwoord, Als grote vissen redeneren, kruipen de kleine vissen onder het zand.

Zich richtend tot de afgevaardigd F. Visser, hoopte hij van hem ook alle mogelijke steun te ontvangen. De heer F. Visser repcocieerde dat hij niet alleen de belangen zou behartigen van Aruba alleen, maar dat hij op de allereerste plaats afgevaardigde was van het gehele gebiedsdeel en dat hij daarnaar ook zou handelen.

Hierna ging de vergadering in gesloten zitting over.

CURAÇAO

LEZING PIET BAKKER.

Wij vestigen er de aandacht op, dat de Heer Piet Bakker op Maandag, 3 November a.s., een lezing zal houden te Willemstad onder auspiciën van de Curaçaose Kunstkring. Het onderwerp van deze lezing zal zijn: „Wij en het Water. Nadere bijzonderheden zullen door de Kunstkring worden bekendgemaakt.

EEN AUTO VOOR DE GOUVERNEMENTS-SECRETARIS.

Ontleend aan de Derde Aanvullende Begroting 1947.

Bij herhaling moeten door of vanwege de Gouvernements-Secretaris bepaalde autoriteiten worden afgehaald van en gebracht naar vliegveld, kade, enz. Gewezen moge worden o.a. op de Columbiaanse Gezant in Nederland, de cineasten Buijs en van Dijk, de schilder Ligtelijn, de secretaresse van de Caraibische Commissie, de Commissie Friedericí. Daartoe behoeft de gouvernements-secretaris een auto, niet alleen om deze bezoekers af te halen, doch ook om deze zo nodig een auto ter beschikking te kunnen stellen voor bezoek aan bepaalde autoriteiten, zaken, enz. op Curaçao, alsook voor bezichtiging van het eiland, zo dat gewenst mocht worden geächt. Zodanig dienstbeton wordt ook de Curacaose ambtenaren in de evenredige wel verleend. De mogelijkheid om daarvoor hier over een dienstauto te beschikken behoort tot de representatie-verplichtingen.

De dienstauto zal staan ter beschikking van de Gouvernements-Secretaris, die daarvan uiteraard uitsluitend voor dienstdoeleinden gebruik zal maken.

Voor aanschaffing van bovenbedoelde auto wordt een crediet van ƒ 3.700.— aangevraagd.

VERENIGING VAN GEEMPLOYEERDEN DER KONINKLIJKE SHELL.

Foto- en Filmclub.

Op de laatste bijeenkomst werd besloten een excursie te houden op Zaterdag, 9 November a.s. Allen worden verzocht hieraan deel te nemen. De bedoeling is een paar mooie onderwerpen op de gevoelige platen vast te leggen en late reen bespreking te houden over de bereikte resultaten. Vertrek c.a. 3.30 uur n.m. vanaf Terrein Bungalows Groot Kwartier in de richting van Bullenbaai. Gelieve Uw vervoer zelf te regelen: er is altijd wel een gastvrije collega indien U geen vervoer heeft. Materiaalmoeilijkheden kunt U opnemen met een der heren v.d. Boogaardt, van Hoorn en v.d. Werf.

DE STUDIE VAN DE STROOM.

De voorbereidende studie en verzameling van gegevens betreffende de stroom voor de haven zijn zo ver gevorderd dat Prof. Thijsse op een modelproef van de haveningang de verkregen resultaten gaat toepassen.

Voor het houden van bedoelde proef wordt een b edrag van ƒ 3.500 aangevraagd.

DE HAVENS VAN ARUBA EN CURAÇAO.

Aan de Memorie van Antwoord van de Tweede Aanvullende Begroting 1947 ontlenen wij ten aanzien van de uitbreiding der havens op Aruba en Curaçao het volgende:

De Gouverneur is van oordeel dat van de grote werken op Curaçao, de haven van het meeste belang is.

De plannen voor de havenuitbreiding van Curaçao vorderen gestadig. Zo vond, zowel door het maken van grondboringen als door proefboren, een uitgebreid bodemonderzoek plaats. Hierna is een voorlopig plan opgesteld, dat reeds door de Havencommissie van de Kamer van Koophandel werd bestudeerd en dat thans verder wordt uitgewerkt.

Nagegaan wordt, wanneer met de werken een begin kan worden gemaakt.

De Gouvrneur kan thans reeds mededelen, dat deze havenuitbreiding tengevolge van de weinig gunstige bodemgesteldheid aanzienlijk meer zal kosten dan in de memorie van toelichting op de 2e aanvullende begroting vermeld.

De voorgestelde uitbreiding van de havenplannen op Aruba is ingegeven door de wens om deze haven ook geschikt te maken voor de grote passagiersschepen. In een dergelijk werk is natuurlijk altijd een element van risico, men kan zich niet baseren op ervaring, doch moet zich bij zijn beslissing laten leiden door het vertrouwen dat men al dan niet in de toekomstige ontwikkeling stelt. De ervaring, welke bij de exploitatie van het thans in aanbouw zijnde gedeelte zal worden opgedaan, wan niet bewijzen of er, wanneer de haven aan andere eisen voldoet, meer en grotere schepen komen.

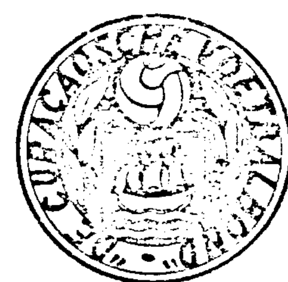
De Gouverneur wordt bij zijn voorstel om thans verder te gaan dan oorspronkelijk het plan was, vooral geleid door de overweging dat uitvoering in twee gedeelten zeer veel meer zal kosten. Men denke over de bedragen, welke nodig zijn om groot baggermaterieel en al hetgeen dat vereist wordt om de bouw van de kaden nogmaals aan- en af te voeren, vooral niet te gering. De door de leden ten aanzien van de terreinen bij en de outillage van de haven van Aruba geuite wens, is ook die van de Gouverneur. Over de terreinen, die terzake benodigd zijn en niet aan het Gouvernement toebehoren, zijn onderhandelingen gaande.

Het „sneller verloop van het werk" is in de eerste plaats te danken aan de gelukkige omstandigheid dat de grote cutterzuiger van de Standard Dredging voor dit werk beschikbaar was en dat deze aannemer laagste inschrijver was. Daarnaast heeft de N.V. Havenwerken het materieel benodigd voor de bouw van de muur in bijzonder snel tempo aangevoerd. Het was niet mogelijk om bij de indiening van de oorspronkelijke begroting voor 1947 op deze gunstige omstandigheden te rekenen. Toen zij zich voordeden meende de Gouverneur dat er in het belang van Aruba tenvolle profijt van moest worden getrokken. De voorbereiding heeft daarom ook in zeer snel tempo plaats gevonden.

ARUBA

VOOR EEN ANGLIKAANSE KERK.

Van de Anglikaanse Gemeente op Aruba bereikte de Gouverneur het verzoek om verlening van een renteloos voorschot voor de bouw van een kerkgebouw te St. Nicolaas. Het gevraagde voorschot bedraagt ƒ 30.000.— De Gouverneur meent het verzoek te moeten inwilligen indien ook de Staten medewerking willen verlenen. De Anglikaanse Gemeente stelt zich voor het voorschot binnen vijf jaar af te lossen.

Sport Rubriek.

"Officiële" Mededelingen van De Curacaose Voetbalbon

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Zaterdag 25 en Zondag 26 October 1947:

Competitie A-klasse:

Sithoc 1 — Jong Curaçao 1	3—3
Jong Holland 1 — C.S.C. 1	6—1

Competitie B-klasse:

Volharding 1 — R.C.C. 1	1—3
P.S.V. 1 — Arsenal 1	Niet doorgegaan
Asiento 1 — SVA 1	4—3

Competitie Res. A-klasse:

Jong Holland 2 — C.S.C. 2	1—3

Competitie Res. B-klasse:

Jong Curaçao 3 — Veendam 3	0—1 gestaak door Jong Curaçao

WEDSTRIJD PROGRAMMA PROGRAMMA VAN DE COMPETITIE. RIF STADION.

„A"-Klasse:

om 4.— uur n.m.

Zaterdag, 1 November 1947:	Veendam 1 — Sithoc 1 (Veeris)
Zondag, 2 November 1947:	Vitesse 1 — Jong Curaçao 1 (v.d. Ham)
Zaterdag, 8 November 1947:	C.S.C. 1 — Veendam 1 (Van Rosberg)
Zondag, 9 November 1947:	Vitesse 1 — Jong Holland 1 (v.d. Ham)
Zaterdag, 15 November 1947:	Transvaal 1 — Sithoc 1 (Viejou)
Zondag, 16 November 1947:	S.U.B.T. 1 — Jong Curaçao 1 (v.d. Ham)
Zondag, 23 November 1947:	S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1 (Van Rosberg)

Competitie B-klasse:

om 2.15 uur n.m.

Zondag, 2 November 1947:	Arsenal 1 — Volharding 1 (Roziers)
Zondag, 9 November 1947:	Arsenal 1 — R.C.C. 1
Zondag, 16 November 1947:	Arsenal 1 — De West 1
Zondag, 23 November 1947:	R.C.C. 1 — S.V.A. 1

MUNDO NOBO.

Competitie B-klasse:

om 4.— uur n.m.:

Zondag, 2 November 1947:	S.V.A. 1 — P.S.V. 1 (Willems)
Zondag, 9 November 1947:	S.V.A. 1 — M.Y.O.B. 1
Zondag, 16 November 1947:	R.C.C. 1 — M.Y.O.B. 1
Zondag, 23 November 1947:	Arsenal 1 — S.V.A. 1
Zondag, 30 November 19447:	M.Y.O.B. 1 — De West 1
Zondag, 7 December 1947:	De West 1 — R.C.C. 1
Zondag, 14 December 1947:	Arsenal 1 — M.Y.O.B. 1
Zondag, 21 December 1947:	P.S.V. 1 — De West 1

Competitie Res. A-klasse:

om 4.— uur n.m.

Zaterdag, 8 November 1947:	Jong Curaçao 2 — Transvaal 2
Zaterdag, 15 November 1947:	Jong Holland 2 — SU.B.T. 2
Zaterdag, 22 November 1947:	Sithoc 2 — Vitesse 2
Zaterdag, 29 November 1947:	C.S.C. 2 — Jong Curaçao 2
Zaterdag, 6 December 1947:	Jong Curaçao 2 — Vitesse 2
Zaterdag, 13 December 1947:	Jong Hol and 2 — Transvaal 2
Zaterdag, 20 December 1947:	Jong Curaçao 2 — Veendam 2

Competitie Res. B-Klasse:

om 10 uur v.m.

Zondag, 2 November 1947:	S.V.A. 2 — Jong Curaçao 3 (Curiel)
Zondag, 9 November 1947:	S.V.A. 2 — Veendam 3 (Martina)
Zondag, 16 Novemner 1747:	Jong Curaçao 3 — Veendam 3 (Rosiers))

SCHERPENHEUVEL.

Competitie Res. A-Klasse:

om 4.15 uur n.m.:

Zondag, 7 December 1947:	S.U.B.T. 2 — Sithoc 2
Zondag, 14 December 1947:	Veendam 2 — Vitesse 2

ASIENTO-TERREIN.

Competitie B-klasse:

om 4.15 uur n.m.:

Zondag, 2 November 1947:	Asiento 1 — R.C.C. 1 (Gonzahus)
Zondag, 9 November 1947:	Asiento 1 — Volharding 1 (Viejou)

MEDEDELINGEN:

AFSCHRIJVINGEN:
„TRANSVAAL": A. Esser als gewoon lid.

INSCHRIJVINGEN:
Emilio C. Gojlo, I. Selasa, C. C. Mervelina als gewone leden.

HET BESTUUR.

De ontwikkeling van de toestand op Sumatra's oostkust

Aan een rapport van het hoofd van de tijdelijke bestuursdienst op Sumatra's Oostkust wordt het volgende ontleend:

Onder de bevolking begint de angst voor republikeinse represailles af te nemen en een beter begrip te heersen omtrent de ware bedoeling van het Nederlandse optreden.

Gedurende de laatste weken is de vooruitgang zodanig geweest dat thans in het bezette gebied veiligheid rust en orde redelijk zijn verzekerd. Door het bezetten van alle wegen en van de ondernemingen waar Europees personeel aan het werk ging werd de bevolking er toe gebracht mede te werken aan de zeer noodzakelijke zuivering. Voor deelname aan de kampong- en ondernemingswachten bestaat zeer grote belangstelling. Waar dergelijke organisaties zich eenmaal met goed gevolg teweer stelden tegen de intimidatie en het terrorisme van de extremistische elementen; verloren deze hun kansen. In het algemeen zijn de randgebieden nog het minst rustig. Bepaald onrustig en onveilig zijn nog de streken rondom Kaban Djahe en Brastagi, tussen Kaban Djahe en Pematang Siantar, en Westelijk van Arnhemia.

Over het zelfstandigheidscomite meldt de rapporteur dat dit comité zich reeds lang voor de politionele actie ondergronds constitueerde, doch het trad eerst in het openbaar op toen te Medan de voorwaarden voor vrije meningsuiting volledig waren geschapen, en daarbuiten redelijk werden. Het stelde zich ten doel de voorbereiding der vorming van de daerah istimewa Soematera Timoer als zelfstandig onderdeel van de toekomstige Indonesische federatie, waarbij het zich baseert op het democratische beginsel van de volkswil en de geest der overeenkomst van Linggadjati. Dit is inmiddels reeds verwezenlijkt.

De in republikeinse bestuursdienst aangetroffen ambtenaren werden voor het overgrote deel bereid gevonden tot samenwerking en derhalve voor overgang in de algemene overheidsdienst. Van hen die hun posten verlieten staat uiteraard niet vast of zij dit deden uit politieke overtuiging dan wel onder dwang.

Een gunstige omstandigheid was, dat het personeel van het N.R.I. politiecorps in grote getale overging, zodat dit corps onmiddellijk bruikbaar bleek, mede dank zij de goede geest die er in werd onderhouden door de leiders, commissarissen van de voor-oorlogse algemene politie.

De republikeinse burgemeester van Medan meende zijn functie niet langer te kunnen bekleden, waarop tot zijn opvolger werd benoemd Mr. Djaidin Poerba, die op 6 September werd geïnstalleerd. De nog ter plaatse aanwezige oude gemeenteraadsleden zullen optreden als adviserend college. De taak van de burgemeester omvat de gehele gemeentelijke huishouding en de regeling van het daarvoor benodigde apparaat dat vrijwel van de grond af weder moet worden opgebouwd.

De belangrijkste voorwaarden daarvoor, namelijk orde rust en veiligheid zijn echter aanwezig.

Te Arnhemia is de Europese bestuursambtenaar vervangen door een Indonesisch ambtenaar, die met het bestuur in zijn volle omvang is belast. De Indonesische bevolking is echter nog niet teruggekeerd, en wordt volgens de ontvangen berichten door lasjkarbenden vastgehouden in de onherbergzame streek ten Zuidwesten van Arnhemia. De Nederlandse pogingen om de bevolking terug te voeren zijn nog niet geslaagd. De terugkeer van enkele groepjes echter wettigt det verwachting dat in deze toestand spoedig verandering zal komen.

Te Bindjei begon de bevolking begin September in grote getale terug te komen zodra de aanvankelijke onveiligheid afnam. Kampongwachten werden georganiseerd, en het leven hernam min of meer zijn gewone loop. Een Indonesisch ambtenaar voor bestuursaangelegenheden werd aangesteld. De gemeentelijke zelfwerkzaamheid onder leiding van de Indonesische burgemeester werd zoveel mogelijk gestimuleerd.

Te Loeboek Pakam, evenals in de bezette gebieden Oostelijk van Medan schreed de pacificering geleidelijk voort zodat men daar tot een toestand van redelijke orde en rust terugkeerde. Reeds op 12 Augustus trok daar een betoging voor de instelling van de daerah istimewa Soematera Timoerran 6000 mensen uit het ressort Beneden-Sardang naar Loeboek Pakam. Op 27 Augustus werd een Indonesisch ambtenaar voor bestuursaangelegenheden te Loeboek Pakam geplaatst naast de plaatselijke bestuursambtenaar. Meerdere ondernemingen werden bezet, waar met het ruim aanwezige werkvolk voorbereidingen voor de exploitatie werden getroffen.

De algemene toestand in dit ressort is thans zo, dat, uitgezonderd het waarborgd zijn en het normale leven zich weer begint te ontwikkelen.

Te Tebing Tonggi konden onmiddellijk 200 politieagenten van de N.R.I. voor wachtdiensten worden ingeschakeld. Het aantal republikeinse ambtenaren is daar zeer groot en een belangrijk deel is tot samenwerking bereid. Begin September werd daar een Indonesisch ambtenaar voor de bestuursdienst aangesteld, die tevens belast is met de functie van voorzitter van de geementeraad en als zodanig de taak heeft de gemeentelijke zelfwerkzaamheid tot ontplooiïng te brengen.

Te Pematang Siantar weigerden talrijke republikeinse ambtenaren aanvankelijk samen te werken. Na enige dagen kwam hierin merkbare verbetering, dank zij ook de medewerking van de boepati (regent) Poerba en enige andere hogere ambtenaren. De plv. Gouverneur van Sumatra, Mr. Amin, bleek echter niet tot samenwerking te bewegen. Het N.R.I. politie-personeel kon na enige weifeling vrijwel en bloc worden ingeschakeld. De eerste dagen na de bezetting waren zeer onrustig, maar na een zuivering van de omgeving trad verbetering in en alles hernam zijn normale loop. Het electrisch bedrijf en de waterleiding werkten door, en de hospitalen bleven normaal bezet. De stad was zeer goed onderhouden. Terwille van de goede voorlichting werd begin Augustus overgegaan tot de uitgifte van een plaatselijk blad de „Sinar Siantar", dat gretig aftrek vindt. Een belangrijke tegenslag was het verdwijnen van de boepati Poerba, die waarschijnlijk zwichtende voor de druk van buiten, Siantar verliet. Als vervanger werd aangesteld Loenbang Tobing, die dus ambtenaar voor bestuursaangelegenheden werd, en tevens voorzitter van de gemeenteraad. In de tweede week van Augustus bleken zoveel ambtenaren tot overgang in de overheidsdienst bereid te zijn, dat velen niet daadwerkelijk ingeschakeld konden worden.

Het personeel van de Deli Spoorweg Maatschappij ging en bloc over naar de nieuwe werkgeefster. Schifting en tewerkstelling der ambtenaren op de juiste plaats vormen een belangrijk vraagstuk. Door intensieve patrouillegang en het doordringen van de bevolking van het permanente karakter der politieke maatregelen deden ook hier rust en veiligheid in redelijke mate terugkeren. Op 30 Augustus werden te Siantar grote betogingen gehouden ten gunste van de daerah istimewa. In die streek zijn stellig vele aanhangers van het zelfstandigheidsstreven, doch er bestaan tegenstellingen die het convergeren der verlangens in de weg staan. De Toba-Bataks hebben uiteraard bedenkingen tegen de territoriale beperking der gepropageerde daerah en staan met de Karo-Batak-groep min of meer wantrouwend tegenover alles wat uit de laagvlakte komt.

In de loop van September werd een controleur aan de plaatselijke bestuursambtenaar toegevoegd terwijl tevens een Indonesisch ambtenaar voor bestuursaangelegenheden werd aangesteld.

Te Kaban Djahe en Brastagi, waar de Indonesische bevolking was afgevoerd was de verwoesting vrij groot. De toestand was daar gedurende de maanden Augustus en September onbevredigend. In de tweede helft van de laatste maand werd wat meer contact met de bevolking verkregen. De omstandigheden ter plaatse worden geleidelijk aan wat gunstiger. Door onverdroten patrouilleren verkrijgt men wat meer armslag. Het Pao An Tui detachement deed goede diensten, en er kon worden begonnen met de oprichting van bevolkingswachten, hoewel nog op zeer kleine schaal. Een drietal Karo-Batakse ambtenaren werd aan het plaatselijk bestuur toegevoegd. Aan het einde van de verslagperiode stond men plaatselijk echter nog steeds voor zeer grote moeilijkheden. Van een terugkeer van geregelde toestanden was nog geen sprake. Een moedgevende omstandigheden is echter dat allengs meer contact met de bevolking wordt verkregen, bij wie de eerste symptomen van vertrouwen merkbaar worden.

Te Tandjong Balai was de stemming onder de bevolking aanvankelijk zeer onrustig en terughoudend. Het Chinese deel der bevolking was weinig enthousiast. Het had gouden dagen gekend door het smokkelen en daarom vond het thans weinig reden tot juichen. Spoedig echter kwam er een gunstige wending. Een groot aantal gevluchte Indonesiërs keerde terug en de electrische centrale zomede het waterleidingbedrijf konden in werking worden gesteld. Omstreeks 20 Augustus meldden zich meerdere ambtenaren voor de overheidsdienst. De gemeentelijke diensten konden volledig worden hervat. Eind Augustus werd naast de Europese ambtenaar een Indonessiche ambtenaar voor bestuursaangelegenheden aangesteld.

In September keerde de Sultan van Asahan naar zijn aloude hoofdplaats terug. Hij is nog niet daadwerkelijk bij het bestuur ingeschakeld, maar hij wordt geraadpleegd als adviseur, en hij organiseert bewakingsgroepen. Met uitzondering van de randgebieden en moeilijk bereikbare streken is orde en rust overal bevredigend hersteld.

De voedselsituatie is over het algemeen bevredigend. Nergens werd massale ondervoeding geconstateerd. Bij een maandelijkse aanvoer van 7000 ton rijst voor Medan, en 1250 ton voor de nieuwbezette gebieden is voorlopig voldaan aan de minimale behoeften der hoofdstedelijke bevolking en zij die buiten de hoofdstad werken. Bij een toenemend aantal heropende ondernemingen is verhoging van de rijstaanvoer onvermijdelijk, aangezien een groot deel der mannelijke bevolking dan weer aan het productieproces onttrokken wordt en niet langer in staat is door ladangbouw in eigen voeding te voorzien. Voedselvoorraden van enig belang werden niet aangetroffen. De gezeten plattelandsbevolking kan uit eigen aanplant voldoende in de eigen behoeften voorzien. De ladangoogst belooft ruim te zijn. Voor de bevolking in de grotere centra is de toestand in verband met de hoge prijzen moeilijk, doch niet zorgwekkend.

Wat de prijsbeweging betreft is er een algemene tendenz merkbaar van prijsdaling te Medan, en prijsstijging in het nieuwbezette gebied, hetgeen dus neerkomt op een nivellering in het gehele ressort, waarbij de indexcijfers zich eind September tussen 2000 en 3000 bewogen.

De invloed van het Japanse geld is vooralsnog niet uit te roeien. Het heeft nog een bepaald koers, variërende tussen 1 op 150 en 1 op 300, niettegenstaande het feit, dat men weet dat het als wettig betaalmiddel geen waarde heeft.

De prijs der importartikelen is aanmerkelijk gedaald als gevolg van de gunstige koerswijziging van de Straits-collar ten opzichte van de gulden. Teneinde voor dat deel der bevolking dat niet in staat was zich van het nieuwe betaalmiddel te voorzien de moeilijke overgangsperiode te overbruggen werd begonnen met het verstrekken van vijf gulden gouvernementsgeld per gezinshoofd.

Uitgezonderd in enkele streken is de bevolking tot haar normale werkzaamheden teruggekeerd. De arbeid op de rijstvelden en in de tuinen vindt normaal voortgang. Nu de eerste moeilijkheden op monetair gebied overwonnen zijn, begint de kleinhandel zich normaal te ontwikkelen. De passers worden druk bezocht, en de bevolkingsbedrijven zijn weer in werking.

De rehabilitatie van de grote cultures is met grote voortvarendheid ter hand genomen. Overal waar orde en veiligheid in redelijke mate is hersteld worden de ondernemingen bezet. Eind September waren reeds aan de oorspronkelijke rechthebbenden in beheer gegeven; 29 tabaksondernemingen, 40 rubberondernemingen, 7 oliepalmondernemingen, 3 vezelondernemingen, 2 klapperondernemingen en een theeonderneming. De eerste rubberonderneming begon reeds in de tweede helft van September te werken. Het aantal ondernemingsarbeiders is voldoende. Een belangrijk vraagstuk is inmiddels dat der arbeidslonen. Deze worden beheerst door de prijzen der voedingsmiddelen. De prijs van de rijst die in distributie is, bedraagt reeds het tienvoudige van voor de oorlog, de prijs van de vrije rijst 30 tot 40 maal die van voor de oorlog.

Slechts een radicale vermindering van de prijzen van alle voedingsmiddelen zal de productiekosten kunnen terugbrengen tot een niveau, dat in redelijke verhouding staat tot de prijzen van de wereldmarkt.

De ontwikkeling van het onderwijs is niet onbevredigend. Het personeel van vele scholen is bereid zijn arbeid voor te zetten. Het merendeel der volksscholen en de scholen in de grotere centra werden spoedig weer heropend met een normaal aantal leerlingen. Grote moeilijkheden worden echter opgeleverd door een nijpend tekort aan leermiddelen. De ambachtschool te Pematang Siantar werd onder grote belangstelling heropend. Een zelfde onderwijsinrichting te Tebing Tinggi wordt dezer dagen eveneens heropend.

De Chinezen zijn eendrachtig in het verfoeien van de tegen hen gerichte republikeinse excessen. De Chinese groep vormt overigens hier een minder hechte eenheid. De belangrijke stroming van hen die gemakshalve linksgeoriënteerd zijn staat stellig niet afkerig tegenover het republikeinse gezag, daarin gesteund door het niet onbelangrijke aantal profiteurs. Zij vormen een zeer actieve minderheid, waarmede terdege rekening moet worden gehouden.

De Indërs zijn algemeen zeer voldaan over het politionele optreden, en zij keuren scherp de republkieinse excessen af. Zij namen met verbazing kennis van het standpunt der India'se regering ten aanzien van het Indonesische conflict. Door uitvoerige telegrammen trachtte men deze regering tot een beter inzicht te brengen.

UITSLAG LOTING AF TE LOSSEN OBLIGATIES „f. 2.000.000,— 3% OBLIGATIELENING"

De Administrateur van Financien maakt hierbij bekend dat bij de op de 23ste October 1947 gehouden eerste uitloting van obligaties van deze lening de volgende obligaties zijn uitgeloot.

Coupures Serie „A" van f. 100,—

no.	1	no.	42	no.	137	no.	233	no.	314
„	3	„	58	„	152	„	252	„	315
„	6	„	62	„	161	„	254	„	325
„	26	„	74	„	180	„	268	„	394
„	33	„	112	„	216	„	270	„	415

Coupures Serie „B" van f. 500,—

no.	501	no.	739	no.	848	no.	1037	no.	1232
„	546	„	741	„	870	„	1080	„	1241
„	572	„	757	„	873	„	1083	„	1245
„	583	„	776	„	969	„	1094	„	1249
„	633	„	781	„	974	„	1101	„	1289
„	634	„	792	„	980	„	1103	„	1333
„	646	„	803	„	995	„	1150	„	1343
„	695	„	821	„	1000	„	1165		
„	716	„	824	„	1035	„	1226		
„	729	„	840	„	1040	„	1229		

Coupures Serie „C" van f. 1000,—.

no.	1408	no.	1771	no.	2052	no.	2359	no.	2654
„	1409	„	1809	„	2084	„	2384	„	2669
„	1429	„	1848	„	2095	„	2389	„	2734
„	1430	„	1880	„	2137	„	2429	„	2740
„	1451	„	1886	„	2144	„	2503	„	2752
„	1482	„	1892	„	2157	„	2514	„	2763
„	1510	„	1898	„	2185	„	2534	„	2779
„	1529	„	1909	„	2217	„	2574	„	2799
„	1565	„	1912	„	2230	„	2580	„	2814
„	1585	„	1922	„	2245	„	2586	„	2867
„	1624	„	1952	„	2290	„	2594	„	2873
„	1659	„	1961	„	2320	„	2613	„	2874
„	1660	„	1971	„	2329	„	2623	„	2885
„	1685	„	2019	„	2333	„	2634	„	2891
„	1757	„	2023	„	2346	„	2652	„	2895
„	1764	„	2050	„	2357				

De uitgelote obligaties kunnen van 1 December 1947 af a pari worden ingewisseld op alle kantoren van de Gouvernements Ontvangers.

De aandacht wordt erop gevestigd, dat bovenbedoelde uitgelote obligaties van 1 December 1947 af geen rente meer dragen en ingeleverd moeten worden voorzien van alle nog niet verschenen coupons.

De plv. Administrateur van Financiën
SCHOLTEN.